

ARNOLD ZWEIF:

Slučaj narednika Griše

Za "Ameriško Domovino" prestavlja M. U.

Proti jutru je nastala nevihta, ki je daleč naokoli očistila vse ozračje. Le redkokdaj je bil v tem času kak dan tako svež, vesel in srebrno moder, kakor je bil ta osmi dan avgusta. Že v prvi zori je sedel Bertin ob svoji mizi ter pesnil. Docela se je zatopil v svojo novo komedijo, tako da se niti ni zanesel, da se je ura že pomaknila na deveto. Nekdo je potrkal na vrata, vstopil je Langermann. Sedel je k Bertinu ter si pomagal do ene Bertinovihih svačic. Nato je pričel govoriti o predstojajočih nevarnostih: čakalo jih je novo "morsko delo" in vsesplošni zdravniški nabor. Bertina novi nabor ni skrbel, ker je pač spadal k divizijskemu štabu, ki je bil v operacijskemu ozemlju, ter se tudi ni imel zato bati kaknega "frontdiensttauglich." Docela različen pa je bil položaj korporala Langermann-a, ki si je pomagal od navadnega sluge do kommandaturnega pisarja v Mervinsku. Bertin je bil na varnem, ker je vedel, da ga varuje neprestano odhoda v same strelske jarkne štabni narednik, ki je vedno pripomnil na vseh spisih tikačih se Bertinove osebe: "nehadomestljiv."

Langermann pa je prosil Bertina: "Ali ne bi mogel česa zame storiti, prijatelj? Mar ne rabite tu kakoga pomagata? Ako me zopet pošljejo na fronto, si sam odrežem palec."

Bertinu se je Langermann smilil, pač mu je moral povedati, da mu na noben način ne bi mogel pomagati. Nato ga je vprašal, kaj se želi. Langermann pa je dvignil glavo, kakor človek, ki se je nenadoma zbudil iz spanja ter dejal: "Prišel sem po razsodbo."

Bertin ga je takoj razumel. Takoj je vstala pred njegovimi očmi podoba Schieffenzahna. Ne da bi dali diviziji časa za ugovor, je nekdo obvestil Kommandaturo, a sedaj je bil tu korporal Langermann — ne vedo, da je prišel po Grišino smrt — da prevzame listine. Da je prišel Langermann po listine popolne, bi se bil gotovo Bertin spozabil ter bi bil govoril več, kakor pa bi smel, zapletel seveda gotovo po nepotrebnem sodnega svetnika v neprijetnosti. Tako pa je bil sedaj še čisto svež in miren. Takoj je uvidel, da ne ve korporal Langermann o ozadju zadeve še ničesar. Zato je skušal stvar zavleči na zvižachen način. Prišel je tajinstveno: mar ni Langermann še slišal, da se zadeva Bjuševa vleče že delj časa? Sam ekselencija je v stvar zapleten: govoril bo z ljudmi v Bialystoku osebno, a kdorkoli bo stopil ekselenciji v tej stvari na pot, bo pač moral občutiti neprijetne posledice. Ali ima Langermann v uradu kake sovražnike?

In Langermann je postajal nervozen. Kadar je korporal spoznal samo "sposoben za stražno službo," a je ponovni zdravniški pregled pred vrati, je pač zanj nezdravo — pa naj bi imel še tako prav — ako se spodtakne nad njim general, baš tako nezdravo in nesmiselno, kakor bi bilo, ugrabiti slonici mladica. In tako se je globoko oddahnil, ko mu je predlagal Bertin, naj bi zadevo nekoliko odložil, seveda ne za dolgo: le za dva, tri dni.

"Najbrž je kaka pomota," je napeljeval Bertin. "Kolikor vem jaz, se ta obsodba ne bo izvršila: Kar pozabi na stvar in se skrbi: ako bo potreba, bo razsodbo in tudi navodila poslalo kommandaturi sodišče samo."

Langermannu se je zdela tako rešitev čisto na mestu. Seveda,

omenjati in treba nobenega imena, če bi slučajno kdo kasneje poizvedoval; poleg tega ga ne bo nihče mogel obdolžiti, da se je zoperstavil ukazu "svojega starega." "Dobro, tedaj," je dejal in vstal. "Seveda boš skrbel ti, da bo šla stvar pravo pot?"

Bertin mu je znova zatrdil. Ko je bil sam, je Bertin zopet dobro premislil svoje načrte. Sicer ni prejel nobenega ukaza, naj zadrži listine, to pa zato, ker ni nihče pričakoval, da bi Schieffenzahn tako vražje in nepričakovano naskočil. Zato je Bertin v tem pogledu delal do gotove mere na svojo lastno odgovornost. Po kratkem premisleku pa je prišel do zaključka, da je popolnoma na varnem. Trenutno je bil Schieffenzahnov napad odbit. Kljub temu pa je hotel Bertin precej nemirno po sobi. Njegovi stihii so takoj izgubili vso sladkost: medenj in nje se je na mah postavil blede profil z dvema globokima zarezama okoli zgornje ustne — Schieffenzahn. Po kratkem premisleku je stopil k telefonu ter obvestil o dogodku Posnanskega, ki je sedel baš pri zajtrku. Ta se je razburil: "Seveda Schieffenzahn vsepovsod!" Nato je pohvalil Bertinovo diplomacijo ter se odločil, da stopi k Winfriedu, da potom njega dobi od generala zagotovilo, da ne bo odnehal Winfried je široko odprl oči. Ekselencija seveda ne bo odnehala. Kommandatura naj se nikar ne norčuje, kajti zadeva se ni rešena in še je ljudi, ki imajo nekaj veljavnejše besede, nego pa oni. In dogovorila sta se, da ne smejo oni ljudje preko ceste dobiti v roke razsodbe in tudi ne oblasti, da jo izvrše — ako ne padejo od neba sami čudeži.

Pol ure kasneje je Posnanski telefoniral Kommandaturo ter jih vljudno in prijateljsko opozoril, da se je moralo pač pripetiti neko nesporazumljenje — celo sedma B sekcija je podvržena zmotam — kajti slučaj Bjuševa ni še docela raziskan. Ako pa rabijo v tem oziru potrdila, naj se seveda obrnejo uradnim putem do ekselencije, kot najvišje pravne oblasti.

Korporal Langermann je zadovoljno živžgal ter ni vedel, da se je zavrtela celo mogočnejša mašinerija, da ga reši skrbi.

Medtem so papeževi poskusi, da neha vojno, navzeli v Berlinu in velikem glavnem stanu bolj konkretno obliko. Seveda, ničesar ni bilo še rečeno o Alzaški in Loreni in tudi ničesar o vzhodnih provincah, pač pa je bila iztegnjena le tipalka glede Belgije. To pa je bilo seveda čisto dovolj, da je razburilo najmanjšo stranko v cesarstvu, stranko generalov, industrijalcev in profesorjev. Ker je že nekdo obodril papeževga nuncijsa, da je posredoval — morebiti je spadal ta bodrilce med dvorjanike, morebiti je bil ta v sami osebi cesarja — je pač rešitev "Vatterland-a" bila vse težavnejša in nujnejša, tako da je moral pač Albert Schieffenzahn posvečati pozornost vse važnejšim stvarim, nego pa vprašanju, dali naj smatra von Lychowa divizija zadevo Bjuševa kot odgodelo ali pa kot causa judicata. Še več: operacijska sekcija v Brest-Litovskem, s smodko ali svačico v ustah, je vestno zasledovala zavzetje Kurlandije, Livonije, Estonije in polovice sveta. Nemčija je gotovo zasidala svoje čekane v vzhodne provincine: vršila so se ogromna gibanja čet, katere so prevažali tudi z zapadne fronte in jih spravljali v zvezo s pomorski silami — z namenom, da si zagotovo

otoka Osel in Dago — malih pomembnih kupcev peska — za ceno tisočev mladih življenj. Schieffenzahn je hotel nuditi pruskemu kralju nekoliko več prostora za razgib s tem, da mu pokloni kneževskino krono Kurlandije — in Kurlandija je bila baš pred Finsko — ter obenem s tem zamori vsako klepetanje in neskončno besedičenje o miru.

Le mala sprememba je dokazovala, da se Kommandatura nekoliko bolj zanima za Grišo. Dodelili so mu posebno stražo v osebi korporala Sachtja, ki je imel jetnika spremljati, kadar je šel iz zaporov z nabito puško, kar je bilo seveda korporalu neizmerno pogodu. In tako je dejal Posnansky že nešteto krat Bertinu ali pa si mislil pri sebi: "Ko bi le vedel, kaj Albert pravzaprav namerava! Prav hudičevu zna molčati!"

PETO POGAVLJE
Žganje

Babka je živela v Veresejevi hiši kakor prosta, neodvisna mačka, ki prihaja in odhaja, kadar se ji ljubi in za katero nihče ne ve, kam pojde prihodnjič. Ni bila v nadlego staremu trgovcu, čeravno je od časa do časa pogledoval njeno popasje, ki se mu je zdela v zadnjih mesecih nekoliko obilnejše. Predno pa je mogel kaj ugotoviti, je že izginila, siva in tiha postava z globoko brazdo med obrvi.

Babka je vse preveč spoštovavala Grišino zaupanje v generala da bi se iz njega norčevala. Zato pa je je docela prezirala. Hudič se je strašno maščeval nad njo za njene grehe, ko pa se je v njej tako nespametno vzbudila strast za mimoidočega tujca, kateremu bo sedaj rodila otroka, in kateri se bliža svojemu koncu na pobeljenem morišču. Katerikrat bi priznala, da zmaguje vrag, posebno kadar je v navaljujoči besnosti stisnila zobe. Besnost pa je takoj potlečila ob misli na nerojenega otročka. Poleg tega pa je imela važnejšega opravila, nego pa da bi se udajala svojim čuvstvom. Nje načrt za Grišin beg je bil preprost in ni kazal nobenih potežkoč. Spoprijateljila se je z mnogimi vojaki in nameravala nekoga popoldne, baš predno bodo nastopili stražo, vse te svoje nemške prijatelje omamiti ali pa umoriti z zastrupljenim žganjem. Nato bo baš pod njegovim nosom odprla vsa vrata ječe, a on se bo seveda, ko bo videl, da ni nobene ovire pred njim, najbrž ponižal in zbežal.

Medvedje jagode imajo belkasto cvetje, krasno, temno zeleno nazobčano listovje. Rastejo ob plotih blizu velikih mest, ob gnojiščih — ne morebiti, da bi si izbirale za svoje rasteenje ugodnega rastišča, pač pa samo zato, ker jih ljudje ne puste drugje rasti. In še nešteto drugih strupenih rastlin je, ki jih je Babka poznala.

V gorkih avgustovih nočeh ne morejo ljudje prestajati v zaprtih prostorih, predvsem ne taki, ki hočejo biti sami. In tako se dogaja, da grede češče zaljubljeni parčki na sprehod, da opazujejo utrinke zvezd, ki izpolnjujejo toli srčnih želj. Ob nočeh ko se prikaže na nebu mesec ter izgleda kakor zrel sadež med drevesnim listjem, se zaljubljenici kaj radi kretajo po oddaljenih vrtovih za mestom. Dva taka para, ki sta ležala pri Winfriedovi hišici pod temnim tenjenjem majnic na plahtah, sta opazovala zvezdice na nebu. Nenaden šum, ki ga je povzročal kak jež, nenadno frfotanje ptičje v temi, tiho vabilo na kozarec vina ali svačico — so bili edini glasovi. Lahna rosa je padala na odeje, s katerimi sta bila pokrita. O, neskončno, opoljujoče veselje poletja! O, noči, v katerih se dozdeva da se v izpolnjevanju ali poželenju dvigajo človeška srca med zelenje nad njimi! Tam so ležali Winfried in Barba, Bertin in Zofija, srečni v prijateljstvu njiju telesa in duš: Bertinova duša je hitela proti zahodu, k Lenori, medtem ko se je Zofijina popolnoma

predala temu človeku, čeravno je vedela, da ne bo dolgo njen. Četvorica zaljubljenec je ležala tako tiho — z izjemo od časa do časa šepetane besede ljubezni, da bi jih pač nihče, ki bi prišel po poti, ne zapazil. Baš nasproti njim, na zapuščenem bregu, je rastle razen plevel in zelišče, a od tam je prihajal čuden, dražej, težak duh.

Skozi nočni mir se je čula bližajoča se hoja bosa, a gotove noge. Barba jo je čula, in tudi Zofija. Vendar ona je v blaženem miru počivala na ramenu svojega drugega, medtem ko je ta grebla s svojimi prsti po bujnih Bertinovihih laseh, čigar glava je počivala na njenih stegnih — in vsakdo se le težko zgane, kadar leži tako udobno. Babka je prihajala po poti ter se usmerila naravnost proti goščavi plevala in grmičevja. Prostor si je dobro zapomnila po dnevu — na nje žetev pa ni smelo sijati sonce. Sporočila nam namreč pravijo, da moramo nabirati strupove v mesečini: ob svojem prihodu in odhodu pa se mora zbiratelj docela vzdržati vsakega govorenja: ako koga sreča, mora pobožno zmoliti očenaš ali češčno Marijo. Tudi mora stopiti pot z desno nogo, vrtniti se pa v hišo najprej z levo. Nikakor pa ne sme koraka menjati nalašč. In če se drži vsega tega, potem se mu ni bati, da bi mu štrno zmešali hudobni duhovi. Tako je Babka stopila med grmičevje. Takoj je pričela trgati cvetje in listje in jagode — kajti rabila bo vse — in kaj kmalu je bila njena košarica polna. Čim se je dvignila, da se vrne, je velik utrinek zbrzel od desne proti levi nebeškega svoda. To znamenje ji je zagotavljalo uspeh. Ako jo bo sedaj srečal kak orožnik, jo bo gotovo smatral za merečino in jo bo pustil na miru. Na povratni poti pojde mimo zadnjih sten ječe. Tamkaj bo nekoliko posedela ter se zastrmela v lino neke določene celice.

V onih dneh se je pričela v Grišinem srcu porajati jeza proti Babki. Do zadnjih dni ga je ta ženska, ki se je povzdignila že do prodajalke hrusk in črešenj, čeravno je še od časa do časa prinašala iz gozda košarico robidnic, obiskovala redno vsak popoldne in zvečer. Položila bi na tla svojo košaro, oba bi sedela, nekaterikrat tiho, ne da bi mnogo govorila, drugič pa zopet v živahnem razgovoru — medtem ko bi stražni korporal s puško med nogami sedel blizu njiju na kakem čoku, sodu, vrču ali pa na keki mizi. V zadnjih dneh pa ga je čakala že vsako jutro ter ga mimogrede pozdravila, a zvečer je že zopet bila na svojem mestu. Zjutraj so bile nje oči uprte v njega tako gladno, tako proseče, tako ročeče — zvečer pa so ga gledale, kakor bi zahtevale od njega izpolnitve neke obljube, katera ni bila nikdar dana. Griša je vedel, da dela vse to le zanj, da ga reši, da ga oprosti. Moral bi ji biti tedaj hvaležen. In vendar ga je vse to tako jezilo, da jo je začel psovati, tiho sicer, a z vso brutalnostjo človeka. Počel jo je zaničevati in poniževati, psoval jo s psico, ki neprestano voha okoli njegovih kolen ter prosi brec, ter jo končno še oponašal: "Steklenico žganja, za staro ženico, prosim! Nisi tako jamrala v gozdu, kaj? Lepo si nas porivala naokoli, ko si nam poveljevala. Le pojdi in govori tako Maksu v kantini." In ker je videl, da stoji nepremično in da tu di ne izgine proseči, moledujoči izraz iz njenih oči, je zasikal vanjo nestrpljivo: "Nikar ne misli, da bom pobegnil. In več, zakaj? Ker mi že vse skup presesta. Človeka vendarle ne moreš neprestano potapljati najprej v mrzlo, a koj nato v gorko vodo. Tako ne delajo v kopališčih, pač pa: najprej vroča kopel, potem šele mrzla a nato počitek — da, tako delajo. Povem ti, da ne morem več prestajati tega. Sit sem ž, da me pode

kakor splašeno zverjad po vsej deželi, da me stresajo kakor podgano v pasjem gobcu. Tak sem jaz! — izmučen sem že, pravim ti — izmučen lovenja in skrbenja in upanja in strahu. Treba je srčnosti, da zbežiš — jaz sem zbežal, vlovili so me zopet in obsodili in zopet oprostili in zopet obsodili — a sedaj mi je dovolj vsega!" Njegov glas bi bil imel povedati Babki, da je vse nje upanje zaman. Obmolnil je, a nato pričel zopet z izrazom človeka, kateri vidi pred seboj kakšno uganko, katere ne more povedati, še manj pa razrešiti: "Kaj pa pomeni vse to? Stari Tobija pravi, da ima za Boga vsaka stvar svoj pomen, tako pravi on. In ker Bog hoče tako, potem ima vsaka stvar, ker je božja, tudi dober namen — in vendar vidiš, nekdo strelja name in če me zadene in se jaz iztegnem, kje pa je potem kaj dobrega v tem? To je ravno hudič!" je zaključil. Že zdavnaj je pozabil Babke, svoje jeze in tudi — steklenice žganja. In vendar je bilo zapisano, da je do dobila.

DR. WM. E. WICKENDEN
je bil imenovan za načelnika community sklađa za šolski oddelek. To bo že njegov tretji termin v novembrski kampanji. Prošlo leto je dalo 9,405 učiteljev in šolskih uslužbencev \$119,076.62 za ta sklad, 219,153 šolskih otrok je pa zbralo \$14,615.

V JUGOSLAVIJO
proko Havre
na hitrem ekspresnem parniku
ILE DE FRANCE
1. in 20. oktobra noon
CHAMPLAIN
4. oktobra, 5. novembra
PARIS
8. oktobra, 11. novembra
Nizke cene na vse kraje Jugoslavije
Za poljskino in potna lista vprašajte naše pooblaščenice agente
French Line
26 PUBLIC SQUARE, CLEVELAND, O.

LED IN PREM OG
TOČNA POSTREŽBA
JOSEPH KERN
SLOVENSKI RAZVAZALEO
LEDU IN PREM OGU
1194 E. 167th St.
Pohištvo: KEmore 4381

New York Dry Cleaning
6120 Glass Ave.
Obleke čistimo, zlikamo in popravimo po nizkih cenah.
Se priporočamo

Dr. A. L. GARBAS
SLOVENSKI zobozdravnik
6411 St. Clair Avenue v Slov. Nar. Domu soba št. 10
Tel. HEnderson 0919

A. MALNAR
Cement Works
1119 Addison Rd.
ENdcott 4371

Furnace and Sheet Metal Supplies
Popravila na vseh modelih. Direktno k vam po cenah na debelo.
Moncrier Furnace Sales & Service Co.
15301 School Ave.
GLenville 1162

VABILO K
varietnemu programu
OTVORITVE PRIREDITEV
V SLOVENSKEM DELAVSKEM DOMU
Waterloo Road
POD AVSPICIJO DIREKTORIJA SLOV. DEL. DOMA
v nedeljo zvečer, 25. septembra, 1932
Pričetek ob 7. uri. Vstopnina 40 centov
Za ples po koncertu igra slovenska godba "Bled." Vabi
Direktorij Slov. Del. Doma

ZA SKORO POLOVIČNO CENO
Imamo šest peči New Process in Magic Chief, najnovejšega izdelka, katere imate priliko kupiti po IZREDNO NIZKI CENI
Želim jih razprodati radi pomanjkanja prostora. Poslužite se te izredne prilike!
DAMO NA LAHKA ODPLAČILA!
Se priporočamo
ANTON DOLGAN
15617 WATERLOO ROAD

FRANK G. GORNIK
SLOVENSKI ODVETNIK
V mestu (čez dan) 1259 Union Trust Bldg. E. 9th in Euclid Ave. Telefon Main 7260.
Podružnica na 15335 Waterloo Rd. Suite 2, v Slov. Del. Domu Zvečer od 6:30 do 8:00.
Telefon: KEmore 1244

JOSEPH ZORMAN
ODVETNIK
6411 St. Clair Avenue (v Slovenskem narodnem domu)
Uradne ure: 10. do 4. Ob sredah: 10. do 12.

POZOR!
SAMO ZA SOBOTO!
5 funtov moke in
5 funtov sladkorja.. 38c
3 kante Malt..... 99c
Švicarski sir 25c
Round steak, mehki. 18c
Govedina za pečenje.. 15c
Sveže šunke 14c
Sveže shoulders, mali, 4 do 6 funtov..... 10c
3 funte reberc,
3 funte zelja..... 35c
Meso za juho..... 8c
Vsevrstna jagnjetina in teletina.
Telečja pljuča in srce. 15c

ZASTONJ!
Če kupite za \$1.50 v gotovini, dobite 5 funtov bele moke zastonj.
Se priporočamo
LOUIS OSWALD
17205 Grovewood Ave.

ZA SELITEV
IN DOBER PREM OG SE PRIPOROČAM
ANTON SEDMAK
1139 Norwood Rd. Henderson 1920
Dobra postrežba po zmerni ceni

TREBUŠNE PASOVE IN ELASTIČNE NOGAVICE
Imamo v polni zalogi. Pošiljamo tudi po pošti.
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd. CLEVELAND.

JOHN TOMAŽIČ
16821 Grovewood Ave.
Kenmore 1254